a Fuerit. Ille impediens vel fructus occupās.
b Uel ad ipm. hec enī ſūt diuerſa hr̄e ius ī re vl' ad rē vt ſa
c Cecidiſſe. ſi de pben. eū q̄ ·tis pȝ ꝺ ꝯceſ. pb. c. vl. li. vi.
ij. rn̄. li. vi. ꝓbabilit' dubitat' an ordiari⁹ ipe ꝓnūciare vel de
clarare poſſit ipm īpedietē vl' occupātē cecidiſſe a iure ſuo.
mouet dubiū q2 cā ē
in curia. vn̄ nō videt'
plus poſſe ordinari⁹
q̄ ꝑmittat iſta cōſtō
⁊ h̄ nō ē de ꝑmiſſis.
ad ꝯ. mouet ꝙ occu-
patio vel impedimē-
tū fuit. ſ. ſuā dio. ⁊ ſic
poterit penā iuris ꝑ
delicto declarare. ꝑ-
cipue cum hec nō ſit
neceſſaria priuatio.
ſȝ ſufficit declaratio.
d Pendētia ꝯcor.
cle. ꝺ. de iudi. diſpen
dioſam. in fi. ⁊ vide
quod ibi no.
e Nō obſtāte. mul
tuȝ expediens fuit ſt
nis iſte. al's ad impe-
diendam ſequeſtrati
onem quilibet de fa-
cto oppoſuiſſet nul-
litatē ſnīe ⁊ allegaſſȝ
ꝑ ſe ꝙ ſnīa nulla nō
meret' hr̄e nomē ſnīe. de re iudi. c. i. li. vi. ff. de re iudi. l. iiij. §.
cōdēnatū cū ſuis ꝯcor. ff. de te. tu. l. iij. ⁊ de bo. poſ. ꝯ ta. l. nō
putauit. §. ij. ſunt aūt multi modi nullitatis quos no. de re iu
di. c. i. vbi de hoc ⁊ remiſi ad ſpe. de ſen. ꝑla. § iuſta. puto tn̄
ꝙ licet alia nullitas nō poſſit opponi. illa tn̄ opponi poterit.
ꝑ quā neget' iuriſditio. oportet enī ꝙ cōſtet de ſnīa vt hic di-
cet' ⁊ ꝑ ꝯns de iuriſditione auditoris q̄ tulit iſtam ſnīam. bn̄
fa. ff. de pe. l. ij. in fi. ⁊ qꝺ no. de of. dele. cuȝ in iure. ex quo tn̄
de iuriſditione ⁊ ꝓnūciatione ꝯſtat alia nullitas allegata ſe-
queſtrationē nō impedit. facit de teſti. veniens. ij. de ſpon. c.
vno. li. vi. C. de edic. di. adri. tol. l. fi.
f Litteris. verba lr̄arum aplicant' quib⁹ papa ꝓpriū fa
ctū narrat plene ꝓbāt ſi ſup illis gr̄a vel intentio pa-
pe fundatur. Inducebat dubium decre. ſi papa. ꝺ. ꝺ
priuile. li. vi. vt. ſ. dicam.
g Nr̄is. de lr̄is enī inferior' dubitat' an fidē faciāt etiā quo-
ad aſſertiua. de q̄ ſatis no. ⁊ ſcripſi. ꝺ. c. poſt ceſſionem.
h Se. ap. quō hec ſūt diuerſa. pȝ de reſcrip. ſi groſe. lib. vi.
i Reſeruaſſe qꝺ ē. ſ. has reſeruatiōes faciūt etiā legati cuȝ
moderatiōe tn̄ q̄ hr̄et' de of. leg. c. iij. ⁊ iiij. li. vi. ſȝ ī h̄ diffe-
rūt. q2 delegati reſeruatōe nō ſufficeret fieri fidem per ipſius
verba narratiua. de teſti. cum a nobis. ſalua conſuetudine cu
rie. de qua ibi ſcripſi. ⁊ de fi. inſtru. ꝙ ſuper his.
k Cōmiſiſſe. hec poſſunt facere inferiores nō tamē poſſent
concedere facultatem recipiendi renunciationem ⁊ cōferēdi
qꝺ dic vt de of. le. c. ꝑ. ij. rn̄. li. vi.
l Alia ſilia. vt q2 ꝯfert bn̄ficiū qꝺ narrat vacare ꝑ priuatio
nē quā fecit de titio vel ſcribit ordinario ꝙ nullā iuriſditiōeȝ
exerceat in perſonas vel loca que narrat ſe exemiſſe.
m Intētio. lȝ g̃ lr̄a nō ſit groſa. ſufficit ⁊ ꝙ ſup illis nam ta-
lis intentio pape fundet'. vt q2 mādat cōtumacē citari mone-
ri priuari vel capi. quē dicit ſepius excōicaſſe vel ſuſpēdiſſe
vel mandat eū euitari vel cōmittit alicui ꝓuiſionē bn̄ficium
expſſa perſona vel nō expreſſa cui ꝓuideri debeat qꝺ vaca-
re narrat altero de predictis modis.
n Fundat'. In narratiuis g̃ ſup quib⁹ nō fundat' papalis in
tentio hr̄et locū dec. ſi papa. i. rn̄. ꝺ priui. li. vi. pȝ exēplū ī eo
qꝺ ibi no. glo. ij. facit qꝺ no. iiij. q. vi. hoc quippe. ⁊ xcij. di.

de litigētib⁹ fuerit[a] a iure ſiqꝺ
ī hmōi bn̄ficio vel ad ipm[b] for
ſitā ꝯpetebat eidē: hocipſo ſe
nouerit cecidiſſe[c]. Premiſſis
nedū circa futura: ſȝ etiā circa
appellationē pēdentia[d] nego
cia obſuādis. Nō[e] obſtāte ſi
ꝯtra prefatā ſnīam de nullita-
te forſan opponatur. Cle-
mēs. v. in cōcil. vienē.

De probationibus.

Litteris[f] nr̄is[g] quibus
nos dignitates quaſ-
libet ſeu bn̄ficia colla-
tioni nr̄e vl' ſe. ap.[h] reſeruaſſe[i]
aut reſignationē bn̄ficij alicu-
ius recepiſſe ſeu recipiēdi po-
teſtatē alij commiſiſſe[k] vel ali-

dn̄s. nūquid aūt inſtrm ſnīe in q̄ dꝛ libellū oblatū. li. ꝯte. ⁊ ſi
milia de his fidē faciat ſcripſi p⁹ Inno. ⁊ hoſt. ꝺ. c. qm̄ ꝯ ſup
x̄bo q̄ occurrerit. ⁊ no. in ſpe. de inſtru. edi. §. reſtat. ad fi. x̄.
in ſum. ⁊ facit qꝺ no. in ſpe. de proba. §. fi. x̄. ſed pone iudex.
⁊ de procu. §. ij. ad fi §. x̄. illud quoq̧.
o Feciſſe. narram⁹
q̄d ſi talia narrata ſu
per quib⁹ fundat' in-
tentio pape non ſunt
de facto ſuo. ꝑ hanc
lr̄am videt' ꝙ illa nō
ꝓbent. ⁊ facit. x̄. qꝺ
ſequit' ſup ſic narra-
tis ſm qꝺ vr̄ ꝙ ſi cō-
fert bn̄ficium qꝺ nar
rat ī curia vacaſſe ꝑ
mortē bn̄ficiati cum
hec narratio nō ſit ꝺ
facto ſuo nō probet
qꝺ vr̄ graue. tn̄ rōeȝ
hȝ in tanto. q2 in ſcꝺ
ꝓprio nō ſic ꝑſumit'
error vt in alieno. ꝺ
reſcrip. ab excōicato
cū ſuis ꝯcor. bn̄ fa. ſ.
ꝺ ſen. ex. ſi ſūm⁹ ſatiſ
puto ꝙ talia x̄ba ꝓ
bāt ſaltē ꝑſumptiue
ex quo ſup illis fūda
tur intentio pape ita
ꝙ ꝑſumptioni ſtabit'
niſi ꝯ ꝓbetur. facit qꝺ no. de reſcrip. nōnulli. ī glo. ꝑ. poterit
tn̄ ꝓbari ꝯ. puta illum mortuū eē extra curiā qꝺ fieri nō poſ-
ſet in his que papa narrat de facto ſuo ⁊ hoc forte vult lr̄a. ſ.
ibi fidē plenariā quaſi intendat vt ꝯ illā narrationem non ad
mittat' ꝓbatio qꝺ intelligo de ꝓbatione q̄ ꝑimat narrationē
vel ipam falſam oñdat. ꝓbatio x̄o ꝑ quā ſtāte narratiōe rele
uaret' ꝓbans bene admitteret' pone ī terminis. papa narrās
renūciationē bn̄ficij factā in manib⁹ ſuis ⁊ ꝑ eū acceptā con-
fert illud vel cōferri mādat. bn̄ potero ꝓbare ꝙ illud bn̄ficiū
tpe cōceſſionis ſpectabat ad me nō ad cedētē. vel ꝙ ipe cedēs
pri⁹ ceſſerat in manib⁹ ordinarij. vel per ipm fuerat illo ꝑua
tus ⁊ his ſilia que narrationē pape nō ꝑimunt. facit ꝺ accu.
cum dilecti. Ex his diſtingue narratiua reſcriptorū papaliū
aut ſuper his nō fundatur intentio papalis. ⁊ tunc nō ꝓbant
vt in dec. ſi papa. aut fundat' ⁊ tūc ſubdiſtingue. aut ſūt de ꝓ
prio facto ⁊ faciunt pleniſſimā que perimi nō pōt. aut de alie
no ⁊ tunc faciunt plenā. ſed perimi poteſt vt dixi
p Cenſem⁹. quaſi iudicam⁹ ſentētiam⁹ ſtatuim⁹ iubem⁹ de
liberam⁹ exiſtimam⁹. hec oīa ſonat h̄ x̄bū. vt. ſ. dicā. de con-
ceſ. preben. c. i.
q Pēdētia. ꝯcor. cle. de iudi. diſpendioſā in fi. ⁊ ibi vide
c Cum iudei. Caſus ꝑ teſtes xp̄ianos ꝯuinci pn̄t iudei
⁊ ſaraceni. nō ob. cōtrarijs priuilegijs regū ⁊ princi-
pum quibus ſi vtantur ſubtrahit' illis xp̄ianoruȝ cō
mertium. per hoc partes patent. ſcꝺa ibi ꝙ ſi ſupplet ꝯciliuȝ
s Saraceni. vnde vtriq̧ dicantur ·lateranē. ꝺ. c. iudei.
ſcripſi de iudeis ⁊ ſaracenis ſuper rubrica.
t Criminalibus. de vtriſq̧ forte continebat priuilegiuȝ ſed
forſan de alteris tantum.
v Chriſtianos. licet xp̄iani ꝯ illos recipiant' in teſtes poſſūt
tamen per exceptionem criminis per eos a teſtimonio repel-
li. vt ſatis ſcripſi poſt hoſti. ꝺ. c. iu dei.
x Principū. vide quod dixi. ſ. de bapt. c. vno. regulariter
iudei non compeſcuntur per eccl'iaȝ ſed ꝑ ſeculares ꝑncipes
ſub quibus degunt. de iudeis iudei. ij. ⁊ c. poſtulaſti. et. c. nō
nullis in fi. ⁊ facit. ſ. de re iudi. paſtoralis. in prin. ⁊ ꝺ. de vſu.
p⁹ miſerabilem. ī caſib⁹ tamē eos iudicat eccleſia. q̄ no. ī ꝑn-
c. iudei. ad q̄s addas iſtū caſū. ꝯſueuerūt aūt ꝑncipes ꝓpter

quē excōicaſſe ſeu ſuſpendiſſe
ſeu aliquē capellanū nr̄m vel
familiarē fuiſſe vl' alia[l] ſilia ſu-
per q̄b⁹ gr̄a vel intentio[m] no-
ſtra fūdatur[n] feciſſe[o] narram⁹
cenſemus[p] ſup hic narratis fi-
dem plenariā adhibēdā. Uo
lētes ad ꝑterita ⁊ pēdētia[q] eti
am ꝑ appellationem negocia
hoc extēdi. Clemēs. v. ī cō-
cilio vienē.

De teſtibus.

Cum[r] iudei q̄dā et ſa-
raceni[s] ſicut accepim⁹
ꝙ ſup ciuilib⁹ aut cri-
miālib⁹[t] ꝯuici ꝑ xp̄ianos[v] non
poſſiat ſe priuilegijs reguȝ et
pꝛicipū[x] tueant'. quia id nedū

magnū lucrū qđ a iudeis ī terris ſuis degētibꝰ ꝯſequunť eis fauere ⁊ eos priuilegiare vt hic ⁊ de vſu. q̄rto. circa illa tn̄ q̄ ſunt obprobrioſa fidei illos ꝑuilegiare nō debent. vt hic.
a ❡ Juri. ſ. e. iudei. ſ3 cū in iudicijs ſit ſeruāda ꝑitas. de mu. pe. c. ij. C. de ꝓx. ſa. ſcri. l. in ſacris. de excep. cū int. ḡ vr̄ iuridicuz ꝙ ſicut xp̄iani iudeos n̄ recipiūt ꝯ ſe. ſic nec ipſi ꝯ iudeos recipi debeant. So. equalitas illa reſpicit ꝑſonas actoris ⁊ rei vt regulariť nō liceat vni quod non liceat alteri. de reg. iur. nō licet. li. vi. ſed nō reſpicit perſonas teſtiū alˀs ſequeretur ꝙ fide dignus qui n̄ recipiť ꝯ ſe criminoſum vel excōmunicatum in teſtē. nec ꝯtra illum in teſtimoniuz recipi poſſet
b ❡ Religioni. quattuor modis quibus ſumiť ꝛligio. no. ſ. ꝺ r egu. ſup rubrica

iuri[a] ꝯtrariū: ſ3 ⁊ xp̄iani religioni[b] obprobrioſū ē q̄ꝫ plurimū. aduerſū reges eoſdē ⁊ principes in dn̄o exhortamur[c] ne cōcedāt hm̄ōi decero priuilegia vl̄ ꝑuēt aut ꝑuare ꝑmittant ēt iā ꝯceſſa ꝙ ſi iudei aut ſaraceni priuilegijs talibꝰ vti[e] ꝑſumpſerit xp̄ianoꝝ cōio eiſ ſubtrahať[f] ſic ꝙ xp̄iani ab eoꝝ abſtinere cōione cēſura eccl̄iaſtica ſi opus[g] fuerit ꝯpellanť. Jdē

Teſtibꝰ[h] rite[i] receptis ⁊ eorū atteſtatōibꝰ publicatis[k] ſicut n̄ l3 ſup eiſdē vl̄

c ❡ Exhortamur. curialiter loquiť hic papa. ⁊ ē ſi. de ſta. mo. recolentes. ⁊. de iudeis. c. i. poterat eni eis cōminari ⁊ īfligere eis penā. de iudeis iudei. ij. de ma. ⁊ obe. oēs. ⁊. c. ſolite. de iudeis nouit. l3 āt hec exhortatio videať ꝯſiliū ē tn̄ reuerētie cui neceſſario parendū ē. de hoc de eta. ⁊ quali. ad aures.
d ❡ Permittant. ꝯcor. de his que fi. a ma. ꝑ. ca. queſiuit. de ſen. ex. nouit. ⁊ ꝯcor. cōcil. vien̄. ſ. de ſup. neg. pre. c. vno.
e ❡ Uti. nō punit ipetrātē tm̄ ſ3 vtentē. ſi de reſcꝑ. ex tenore
f ❡ Subtrahiť. ſic indirecte excōicat illos eccl̄ia. de iudeis iudei. ⁊. c. ſi iudeos. ⁊. c. poſtulaſti. ⁊ de deci. de terris. de vſu. poſt miſerabilem. ⁊. c. quāto. de priuile. quanto.
g ❡ Si opꝰ fuerit. q2. ſ. monitioni nō ꝑent q̄ ſp ꝓcedit cēſurā.
h ❡ Teſtibꝰ. Caſus. publicatis atteſtatiōibus teſtes ꝓduci nō pn̄t ēt in cā ap. ſup eiſdē articulis vl̄ directe ꝯrijs. determinat no. ſ. e. fraternitatis. ⁊ ſiij. q. iij. ſi q̄s teſtibꝰ. ⁊ q2 decr. illā ſolēniter cōmentaui ⁊ ipiꝰ cōmenti habetur copia facilius hanc tranſibo.
i ❡ Rite. h. d. ꝓ tanto q2 ſi receptio teſtiū nō teneret puta facta ꝑ eū q̄ nō erat iudex cāe vl̄ facta ſup ꝑncipali li. nō ꝯte. eo cāu q̄ fieri nō potuit. vt li. nō ꝯte. accedēs. ij. publicatio iſtaꝝ atteſtationū nō ipediret ꝓductionē rite fiedā. facit qđ no. ſ. e. cū cā3 i fi. vl. gl. Jtē ſi aliq̄ teſtes depoſuiſſēt ſup articulo n̄ īcluſo ſup q̄ vide qđ ſcripſi pꝰ Jnn. ī decr. fratnitatis. i. v. q.
k ❡ Publicatis. repete rite h̄ dico ꝓ tāto q2 ſi īdiſcrete inſcia vl̄ inuita ꝑte iudex publicaret ꝑs q̄ teſtificata nōdum didicit adhuc ⁊ teſtes ꝓducere poſſet. ⁊ h̄ caſu ꝟificari poſſet quod no. Ber. ſ. e. cōſtituťꝰ. ij. in vl. glo. vt ibi ſcripſi.
l ❡ Eiſdem. ſup nouis eni hoc licet etiā in cā principali q̄ ſunt noua plene ſcripſi in decre. fraternitati. in. q. ij.
m ❡ Directo ꝯrijs. Jndirectā vero ꝯrietatē bn̄ l3 ꝓbare per teſtes pꝰ atteſtatiōes publicatas puta abn̄tiā ꝑtis vel teſtis a loco eo tp̄e de q̄ deponit ꝑ modū decr̄. ex tenore. ſ. e. qđ intellige vt ibi dixi. ad idē. C. de ꝯhē. ſti. optimā. ſup directa vero ꝯrietate nō l3 niſi opponereť falſitas directa ipius teſtis. cū corruptiōe. de q̄ ſcripſi de ꝓba. c. l3 ſup gl. ij. Eſſent aūt directe ꝯria capitula de legitimitate ⁊ illegitimitate de pn̄tia ⁊ abn̄tia de furore ⁊ ſana mēte de actu ſpontaneo ⁊ coacto de ꝟginitate ⁊ corruptione quando talia ⁊ ſimilia de eiſdez perſonis ⁊ actibꝰ de eodē inſtāti tp̄is ſic ꝯrie formareť.
n ❡ Alios vel eoſdem. reprobat opi. Hoſti. qui dicit ī appellationis cauſa articulum antiquum poſſe probari per teſtes nouos ſed nō per antiquos.

o ❡ Producere. hoc regulare fallit in multis caſibꝰ. q̄s ſcripſi in decre. fraternitatis. in. ix. q. ⁊ no. ſpec. in tit. de teſti. §. ſatis vtiliter. ⁊ ꝙ dicit ꝓducere intellige contra partem inuitam ſuper quo vide qđ ſcripſi in vlti. q.
p ❡ Jn appellationis cā. reprobat cōem opi. legiſtaꝝ dicentiu3 ꝙ publicatis atteſtationibus in ꝑncipali licebat ꝓducere in cā appellatiōis teſtes ſuper eiſdē capitulis. ⁊ in hoc concordant Hugo. Jo. cre. Azo. ⁊ Accur. ꝑ legē eos. C. de ap. et C. de tem. ap. ꝑ hanc dicentes ꝙ. §. qui vero in auť. ꝺ teſt. col. vij. loquitur de teſtibus ꝓducēdis in cā principali. ſed canoniſte contra ſcz glo. Lau. Uincen. Tan. Phi. Hoſ. ⁊ Jnno. in predi. decr̄. quibꝰ videť ꝯſentire Guil. in ſpe. de teſti. §. ſatis vtiliter. ꝟ. ⁊ breuiter. ⁊ moueban̄ ꝑ rōnem hic inſertā. ⁊ viđ qđ no. in. c. fraternitatis. in. iij. glo. ⁊ quod ibi ſcripſi
q ❡ Cum. ꝓ. q2 redditũū cāe. ꝯcor. de ꝯſue. c. fi. ⁊ certe huic rōni legiſte rn̄dere nō poſſunt. que ſumitur etiam ex predi. §. quia vero. vbi de hoc ad leges codicis quas ꝓ ſe inducunt facile rn̄detur vt intelligantur de veteribus capitulis nullo modo probatis vel probatis aliter q̄ꝫ per teſtes ſuper q̄bus in appellationis cauſa bene licet ꝓducere teſtes.
r ❡ Subornato. ad huius intellectum vide qđ ſcripſi in dec. fraternitatis in. viij. q.

dircō[m] ꝯtrarijs articulˀ alios[n] vl̄ eoſdē teſtes ī pͥcipali cā ꝓducere[o] ſic n̄ d3 ī appl̄onis[p] cā licere. cū[q] nō minꝰ ī appellationibꝰ q̄ꝫ ī principali cā ſubornatio[r] ſit timēda. ❡ Clemēs v. in concil. vienen̄.

De iureiurando.

Romani[s] princeps orthodoxe[t] fidei profeſſores[v] ſacroſcām ro. ec. cuius caput eſt chriſtus[x] redēptor noſter: ac ro. pontificē eiuſdē redēptoris vicarium[y]

s ❡ Romani. Caſus declarat illa fore fidelitatis iuramenta que preſtat impator ec. ro. approbationis ſue tp̄e ſm̄ formam capituli tibi dn̄o ⁊ tp̄e coronationis ſm̄ formam in pōtificali deſcriptam. Et primo ponit exordiu3 in quo dicit romanos principes ꝓ tp̄e romaniſ pōtificibus ſua capita ſubmiſiſſe. ⁊ ſe illis aſtrinxiſſe vinculo iuramenti. Secundo ibi dudum narrat aſſertionem impatoris henrici ſeneꝑ gantis ro. pon. per fidelitatis iuramentum aſtrictū exprimēſ quod dedit cauſam denegatiōis predicte. Tertio ibi nos itaq3 prouidens contra futura pericula ponit duo iuramenta q̄ preſtiterat ipſe hen. eccle. ro. Primum approbatiōis ſue tp̄e per procu. ad id mandatum habētes ſm̄ forma3 capituli tibi domino. Secūdū tp̄e coronationis ⁊ cōſecrationis ſue qđ in vrbe preſtitit ꝑ ſeipſum ſm̄ formā in pontificali deſcriptam. Quarto ibi ceterum narrās. talia etiam ſacra preſtita ꝑ albertum immediatum predeceſſorem ipius rodolphi ⁊ alios reges romanos declarat illa fore fidelitatis iuramēta. Quinto ibi porro ponit formam iuramenti quam ipſe henricus preſtiterat in ingreſſu italie ⁊ quam innouarat coronatiōis tempore que dicit patere per litteras ipſius henrici in archiuis curie romane reſeruatas.

t ❡ Orthodoxe. ſi. ar. ꝺ ſum. tri. damnamꝰ. ꝟ. licet ergo ⁊ ibi exponitur.
v ❡ Profeſſores. venerātes quod eſt. ⁊. ⁊ redeas retrograde vſq3 ibi fauore.
x ❡ Chriſtus. ad col. i. de ſacra vnctio. c. vno. ꝟ. ſed vbi.
y ❡ Uicariū. ꝺ homi. ꝓ hūani. li. vi. de trāſla. c. ij. ⁊. iij. ⁊ cu3 d2 ꝙ ē vicarius petri. vt. lxiij. di. ego ludoui. i. q. i. non q̄les. ⁊. q. vij. quotiēs. ⁊ eſt propria locutio. vel exponitur. i. gerit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf